

dan ordning ville desuden komplicere gennemførelsen af krav mod forældrene betydeligt. Det er væsentligt, at en ordning med skærpet ansvar for forældrene bliver enkel, let at bruge og udformet sådan, at det offentliges medvirken så vidt muligt er unødvendig, og dette taler for at fastsætte en fast beløbsgrænse, således at bevisførelse om inddrægtsmæssige forhold kan undgås. Hvis hæftelsen bliver meget byrdefuld for forældrene i det enkelte tilfælde, vil der efter omstændighederne kunne være mulighed for at nedsætte hæftelsen, jf. den almindelige lempelsesregel i erstatningsansvarslovens § 24.

Kommissionen finder, at forældrenes hæftelse i overensstemmelse med almindelige regler alene bør *supplere barnets erstatningsansvar*. Det betyder, at den skadelidte kan vælge, om han eller hun vil kræve beløbet op til 5.000 kr. af forældrene eller af barnet, men beløbet kan ikke kræves to gange (solidarisk hæftelse). Erstatningsbeløb over 5.000 kr. vil fortsat kunne kræves betalt af barnet, kun fratrukket det beløb, som forældrene eventuelt har betalt. Der bør også være *solidarisk hæftelse og indbyrdes regresadgang* mellem forældrene indbyrdes og mellem forældrene og barnet i overensstemmelse med almindelige regler om forholdet mellem flere ansvarlige.

4.1.5. Kommissionen har endvidere drøftet spørgsmålet om *forsikringsdækning* af forældrenes hæftelse. Kommissionen lægger bl.a. til grund, at hæftelsesansvaret vil kunne være dækket af en almindelig familieforsikring, selv om barnet har forvoldt skaden forsatligt.

Kommissionen anfører bl.a., at der kan argumenteres for, at en mulighed for at tegne forsikring, som dækker hæftelsesansvaret, vil kunne begrænse en præventiv virkning af hæftelsen, og at forældrene ikke har samme økonomiske muligheder for at forsikre sig. På den anden side vil det være usædvanligt at forbyde private at tegne forsikring mod en økonomisk risiko, hvis forsikringsselskaberne anser den pågældende risiko for forsikringsbar, og i øvrigt vil det kunne få betydning for præmiestørrelsen, hvis der anmeldes (mange) skader. Hertil kommer, at det i praksis næppe ville være muligt at hindre forældre i at tegne forsikring hos udenlandske selskaber, der måtte udbyde sådanne forsikringsprodukter.

Kommissionen foreslår på den anførte baggrund ikke et forbud mod forsikringstegning.

4.1.6. Kommissionen bemærker, at den skadelidte som udgangspunkt selv må gøre sit krav gældende over for forældrene. Det må forventes, at mange forældre vil betale i mindelighed, hvis hæftelsen ikke er alt for økonomisk tyngende for dem, også fordi de fle-

ste formentlig vil finde det meget rimeligt, at man som forælder må »hjælpe til« inden for rimelighedens grænser, hvis ens barn har forvoldt skade.

Hvis forældrene ikke betaler i mindelighed, må sagen i sidste ende afgøres ved domstolene.

Hvis sagen behandles som en sædvanlig civil retssag, vil den typisk kunne gennemføres efter den foranklede småsagsproces.

Endvidere indeholder retsplejeloven regler om, at ofres erstatningskrav mod en gerningsmand i visse tilfælde kan afgøres i forbindelse med straffesagen – den såkaldte *adhæsiionsproces*. De gældende regler giver imidlertid ikke mulighed for, at der under straffesagen også kan tages stilling til ofrets krav mod andre end gerningsmanden (her forældrene). Kommissionen bemærker, at spørgsmålet om eventuelt at inddrage hæftelseskrav mod forældre under adhæsiionsprocessen vil kunne indgå i Retsplejerådets igangværende overvejelser om en revision af disse regler.

4.1.7. Kommissionen anfører, at der i retspraksis har været eksempler på, at helt unge personer ifalder erstatningsansvar på flere hundrede tusinde kroner, som kan belaste den pågældende langt ind i voksenalivet. Det er kommissionens opfattelse, at dette er ret ukendt i befolkningen. Der er derfor behov for en bredere oplysningsindsats på området, fordi det i forhold til de mange forældre, som føler et ansvar for deres børn, vil kunne være en betydelig tilskyndelse til at søge at holde barnet ude af kriminalitet, hvis forældrene har kendskab til, at der vil kunne være et meget tyngende erstatningsansvar for barnet.

Der henvises i øvrigt i det hele til udtalelsens side 43-78.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i kommissionens overvejelser og synspunkter, og Justitsministeriet kan tilslutte sig flertallets anbefaling om at indføre en regel, der i lighed med den retstilstand, som i en årrække har været gældende i Norge, fastsætter en beløbsbegrænset objektiv hæftelse for skader, der forvoldes ved hjemmeboende børns culpøse handlinger eller undladelser.

Med hensyn til beløbsgrænsen foreslår Justitsministeriet efter drøftelser mellem regering, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, at forældrene pålægges at betale op til 7.500 kr. pr. skadevoldende handling.

Justitsministeriet har i overensstemmelse med kommissionens anbefaling anmodet Retsplejerådet om – som led i sine igangværende overvejelser om en revision af retsplejelovens regler om behandling af erstatningskrav mod gerningsmanden i forbindelse med straffesager (adhæsiionsprocessen) – at vurdere beho-